

'Ik voel me Braziliaan'

Bisschop Hugo van Steekelenburg met op de achtergrond zijn ouderlijk huis.
FOTO JACQUES ZORGMAN

KWINTSHEUL

Bisschop Hugo van Steekelenburg viert morgen dat hij 50 jaar geleden tot priester is gewijd. Enkele maanden na zijn wijding zat hij al op de boot naar Brazilië waar hij niet meer weg zou gaan.

FRANK DE KLERK

Via Rio de Janeiro reisde Van Steekelenburg, pater Franciscan, per bus duizend kilometer verder naar zijn missiepost in het gebied Minas Gerais. Daar werd hij in 1999 tot bisschop van Almenara gewijd. Hij vervulde deze functie tot zijn pensioen afgelopen jaar.

„Ik was 18 dagen met de boot onderweg. Het was een mooie reis”, zegt Van Steekelenburg in de woning van zijn zus in De Lier, waar hij zijn vakantie doorbrengt. „Ik wist nog niet wat het Portugese woord voor een koekje is. Een medebroeder haalde mij op en bracht mij naar de bus en zei tegen de chauffeur waar ik moest overstappen. Die chauffeur moest weer tegen zijn collega zeggen dat hij mij bij de pastorie moest afzetten. In drie maanden tijd heb ik toen zoveel Portugees geleerd dat ik de mis kon doen.”

Misdienaar

Van Steekelenburg komt uit een gelovig gezin. Zijn vader had een tomaten- en druivenbedrijf aan de Heulweg. Het gezin telde twaalf

kinderen van wie Hugo het negende is. „Als misdienaar was ik sterk bij de kerk betrokken,” zegt van Steekelenburg. „Ik voelde mij sterk geïnspireerd om priester te worden. Ik begon bij de priesters van het Heilig Hart, maar stapte snel over naar de Franciscanen. Toen ik daar studeerde, werd ik anders behandeld. De priesterstudenten van het Heilig Hart moesten altijd uren op de pastorie wachten maar voor mij ging voortaan meteen de deur open.”

De bisschop heeft geen moment spijt gekregen van zijn keuze voor de missie in Brazilië. De vrolijkheid van het volk, de inzet voor anderen en het klimaat bevallen hem uitstekend. „De katholieke kerk is een levendige gemeenschap, die van elke viering een feest maakt met veel zang,” zegt Van Steekelenburg. „Dat maakt de vieringen aantrekkelijker. Het is opstaan en zitten. Het is veel spontaner dan in Nederland. Ik voel mij inmiddels meer Braziliaan dan Nederlander. Behalve met het voetbal, dan ben ik nog een beetje meer voor Feyenoord.”

Aangevallen

Het bisdom Almenara is een van de armste gebieden van Brazilië. Als bisschop gaf Van Steekelenburg steun aan de 'beweging zonder grond', die pleitte voor het recht van de armen op een stukje grond om van te leven. „Tien jaar geleden is de groep door eigenaren van de grond aangevallen. Daarbij zijn vijf doden gevallen,” zegt Van Steekelenburg. „Ik heb alle hulp gegeven aan deze mensen, die niets hebben. Ik steun ook de keuze van de paus Franciscus voor de armen, hij is geweldig. Ik hoop dat hij het redt om de boel van boven en onderen te reorganiseren.”

„Ik heb in Brazilië een heel andere

kijk op het priesterschap gekregen. De priester moet niet onderrichten maar samen met de mensen ontdekken wat God van ons vraagt. De priester staat niet meer boven maar onder de mensen. Dat heb ik als bisschop ook proberen waar te maken. Het gaat om een kerk die niet wacht, maar achter mensen aan gaat om zich op de hoogte te stellen van hun levenswijze. Ik heb in Brazilië meer van de mensen ontvangen dan gegeven.” Bisschop Van Steekelenburg wil in zijn nieuwe vaderland blijven wonen en werken. Hij woont sinds zijn terugtreden als bisschop met veertien medebroeders in een klooster in Divinópolis, 850 kilometer van Almenara, waar hij zich bezighoudt met pastoraal werk. Na de viering van zijn jubileum keert hij weer terug naar Brazilië.